H. Gorgels

Aan de minister van

Landbouw, Natuur en Visserij

Geachte heer,

Dus u weet (nog) weinig van het ministerie van landbouw. Dan is de volgende mededeling voor u wellicht een verrassing: u bent minister van bossen geworden. Wellicht dat u er ergens in uw pe-riode als minister mee te maken krijgt. Ik herinner me één van uw voorgangers. Zijn naam ben ik vergeten (wat weten u en ik toch weinig van dat ministerie). Hij kwam volledig om in de grote hoeveelheid mest en had het druk met al die vissers die teveel vissen op het droge hadden. Toen iemand hem een vraag over bosbeleid stelde, antwoordde hij dan ook iets in de trant van "Och ja, bossen, die heb ik ook nog in mijn portefeuille". Veel meer wist hij er niet van. Maar God straft onmiddellijk: binnen de kortste keren kwam hij midden in een rel over vermoede bossubsidiefrau-de te zitten. Ergens in een hoekje van dat grote gebouw van u pro-beren mensen bosbeleid te ma-

ken. Mocht u in de komende vier jaar met hen in gesprek raken dan is misschien het volgende wel interessant. Over natuurbos-sen wil ik het met u hebben.
Natuurbossen veranderen niet snel, Als je niets aan bossen doet, blijven er bomen. Natuur is uitstekend in staat zichzelf te red-den. Bos ontwikkelt zich lang-zaam, in de loop van eeuwen.
Toch zit er in Nederlandse bos-sen een geweldige dynamiek. Voortdurend verdwijnen er bo-men en worden er bomen ge-plant. Dat komt door een tracé van een weg, een spoorlijn, een vliegveld(je). Het kan zelfs zijn dat een natuurterrein met be-stemming kaal landschap (heide of weide) zo aangelegd wordt, dat, jammer, er weer wat bossen moeten verdwijnen. Er wordt om fytosanitaire redenen gespoten, er wordt kalk ingeblazen vanwe-ge de zure regen. Er is een jacht-opziener, er is een boswachter. Als dat alles niets doet, zorgen veranderend beleid of verande-rende bosbouwinzichten wel voor ingrepen.
Daardoor vind je in Nederland wel bossen, maar nauwelijks ou-de bomen. Wel bossen, maar nauwelijks bosdieren. Voor een groot deel hebben onze bossen de steriliteit van een rozenplant-soen voor het gemeentehuis van een mooi Brabants dorp.

Daarom aan u het dringende ver-zoek: werk u goed in in de land-bouw. Doe eindelijk eens iets aan dat gevis. Maar onderteken niets dat met bossen te maken heeft. Laat al die mannen (bosbouw is voor 99% een mannenzaak - mis-schien komt het daar wel door) maar praten. Frustreer iedere verandering in beleid, behalve als hij tot niets doen leidt. Geef wel geld uit om aan te kopen, maar niet om in te richten of te beheren. Die natuurbossen, echt, die redden zich wel.
Doe net als het Wereld Natuur-fonds: beschouw Nederland wat natuur betreft als een ontwik-kelingsgebied. In Afrika be-schermen ze de olifanten en neushoorns, in Griekenland de zeeschildpadden en in Neder-land laten ze zien dat natuur het wel alleen afkan.

Mocht u over (hoop ik voor u) vier jaar ontdekken, dat u niets aan bosbeleid gedaan hebt, en de bossen blijken er nog steeds te staan: geef mijn advies dan door aan uw opvolger. Uw en mijn kindskinderen zullen er blij mee zijn. En u kunt het ministerie weer
gewoon het ministerie van Land-
bouw en Visserij noemen. Dan
dekt de naam tenminste weer de
lading.

Han Gorgels

NEDERLANDS BOSBOUW TIJDSCHRIFT 1994 197